

ARCHIV PODKLADŮ

Vážený pan

Prof. Ing. Ivan Wilhelm, CSc.

rektor UK

Ovocný trh 5

116 36 Praha 1

VPraze dne 2. března 2002

Věc: Stížnost na postup děkana FF UK Doc. RNDr. Petra Koláře, CSc. v záležitosti neprodloužení pracovní smlouvy Mgr. Marii Koldinské

Vaše Magnificence,

obracím se na Vás se stížností na postup děkana FF UK Doc. RNDr. Petra Koláře, CSc., ve věci neprodloužení mé pracovní smlouvy. Dovoluji si Vás požádat, abyste byl tak velice laskav a inicioval podrobné prošetření této záležitosti včetně vyvození případných důsledků. Vnásledujících odstavcích se pokusím shrnout vývoj své kauzy.

Roku 1995 jsem ukončila magisterské studium historie na FF UK, a poté jsem na téže fakultě zahájila jakožto doktorandka Ústavu českých dějin prezenční postgraduální studium se specializací na starší české dějiny. Ke dni 1. prosince 1998 jsem byla na základě úspěšně absolvovaného výběrového řízení přijata na místo asistentky Ústavu českých dějin FF UK. Současně jsem byla převedena z interní formy doktorandského

studia do jeho distanční formy. Veškeré doktorandské zkoušky předepsané pro mou specializaci jsem již v minulých letech vykonala a v dubnu 2001 jsem složila i závěrečnou státní doktorskou zkoušku. Mou povinností je dokončit postgraduální studium nejpozději ke dni 30. listopadu 2003, přičemž disertační práci bych měla odevzdat nejpozději ke dni 31. května 2003. Oba uvedené termíny vyplývají ze zásad stanovených *Studijním a zkušebním řádem Filozofické fakulty Univerzity Karlovy* (srov. čl. 3, odst. 2 a čl. 16, odst. 1).

Ke dni 30. listopadu 2001 skončila platnost tříleté pracovní smlouvy, kterou se mnou FF UK uzavřela roku 1998 na základě výše zmíněného výběrového řízení. Ředitel Ústavu českých dějin Doc. PhDr. Zdeněk Beneš, CSc. proto požádal dne 15. října 2001 děkana FF UK Doc. Koláře o její prodloužení (viz příloha 1). Děkan jeho žádost zamítl sodůvodněním, že jsem doposud nepředložila disertační práci. Poukázal přitom na odstavec 3 svého „Sdělení kotázce prodlužování pracovních smluv ze dne 13. června 2001“ (viz příloha 2), v němž prodlužování smluv asistentům podmínil právě odevzdáním disertační práce (viz děkanovo stanovisko připsané na okraj přílohy 1).

Rozhodnutím děkana FF UK se cítím osobně poškozena, neboť je v přímém rozporu s výše zmiňovaným *Studijním a zkušebním řádem FF UK*. Zásady, které děkan stanovil pro prolongace pracovních smluv, vůbec neberou v potaz probíhající doktorandské studium řady asistentů. Vzhledem k tomu, že konec jejich pracovních smluv uzavřených na dobu určitou a konec jejich doktorandského studia nejsou zpravidla totožné, vzniká zde prostor pro diskriminaci osob, které žádným způsobem neporušily ani své povinnosti asistentů FF UK, ani své povinnosti studentů postgraduálního studia. Sám děkan při příležitosti mimořádného zasedání Akademického senátu veřejně přiznal, že nezná počet asistentů, u nichž není konec pracovní smlouvy a konec postgraduálního studia totožný (viz příloha 3, s. 4, odst. p). Je tedy zřejmé, že děkan FF UK vůbec nedomyslel problematiku důsledky zásad, které sám stanovil.

Ředitel Ústavu českých dějin Doc. Beneš zareagoval dne 25. října 2001 na zamítnutí své žádosti o prolongaci mé pracovní smlouvy opakovanou žádostí o totéž, již napsal společně se svou zástupkyní Doc. PhDr. Lenkou Bobkovou, CSc., a vedoucím Semináře českých raně novověkých dějin Prof. PhDr. Eduardem Maurem, CSc. Společně poukázali na další skutečnosti, které vsouladu se zásadami stanovenými děkanem svědčily ve prospěch prolongace mé pracovní smlouvy (viz příloha 4). Děkan poté projevil ochotu projednat celou záležitost znovu, a sice při příležitosti zasedání kolegia děkana dne 23. listopadu 2001. Den před tímto zasedáním se na děkana FF UK obrátil ředitel Ústavu českých dějin potřetí, aby znovu zdůraznil svůj zájem na prolongaci mé pracovní smlouvy; toto stanovisko podepsalo kromě Doc. Beneše dalších devět členů Ústavu českých dějin (viz příloha 5). Následná odpověď Doc. Koláře však byla opět negativní. Děkan už tentokrát nepoukazoval na skutečnost, že jsem neodevzdala disertační práci (mé sdělení, že ji mám předložit až v roce 2003, ostatně nikdy nezpochybnil), nýbrž na skutečnost, že ředitel Ústavu českých dějin podal první žádost o prolongaci s patnáctidenním zpožděním oproti termínu, který určil děkan, a že jeho žádost neobsahovala doslovnou formulaci vtom smyslu, že prodloužení mé smlouvy je „*nezbytně nutné pro uskutečňování akreditovaného studijního programu*“. Podotýkám, že tato doslovná formulace je uvedena ve stanovisku Doc. Beneše a jeho kolegů ze dne 22. listopadu 2001 (viz příloha 5, s. 1). Kotázce pozdního podání žádosti je třeba dodat, že podle vyjádření Doc. Beneše ze dne 28. listopadu 2001 zveřejněného na webových stránkách Akademického senátu FF UK (viz příloha 6) ovšem děkan jeho omluvu za opožděné podání žádosti nejen přijal, ale současně se nevyjádřil vtom smyslu, že by toto opomenutí mělo hrát podstatnou roli při posuzování prolongace smlouvy.

Ve svém textu na fakultním webu Doc. Beneš rovněž uvádí, že děkanovo stanovisko kprolongaci mé smlouvy vyznělo jako neměnné. Na tomto názoru děkan trval i poté, kdy na mimořádném zasedání Akademického senátu dne 29. listopadu 2001 navrhl

proděkan Doc. Koťa východisko z celé situace – totiž podání žádosti o změnu tématu disertační práce. Tento postup, respektive kladné vyřízení mé žádosti, by mi umožnilo předložit jako disertaci některou z mých již publikovaných prací. Na návrh Doc. Koti jsem přistoupila a hned následující den jsem příslušnou žádost předložila. Proděkan Doc. Koťa postoupil mou žádost příslušné oborové radě, která sní vyslovila souhlas. V současnosti je tedy již na Oddělení vědy odevzdána má monografie *Každodennost renesančního aristokrata*, kterou oborová rada i spřihlédnutím ke stanovisku mého školitele prof. PhDr. Jaroslava Pánka, DrSc. (viz příloha 7), uznala jako odpovídající podklad k obhajobě. Kzavršení mého doktorandského studia tedy zbývá jen obhajoba disertace. Oba oponenti již byli stanoveni a pracovnice Oddělení pro vědu mne informovaly o tom, že se obhajoba uskuteční koncem dubna či začátkem května 2002.

I když jsem ke dni 1. prosince 2001 musela v důsledku rozhodnutí děkana o neprodloužení mé smlouvy opustit řady pracovníků FF UK (výuku v zimním semestru jsem dokončila zdarma), nepokládám celou záležitost za uzavřenou. Domnívám se totiž, že právě důvody děkanovy neochoty vyhovět žádosti mého nadřízeného o prolongaci smlouvy nespočívají ani v rovině odborné (neodevzdání disertace), ani v rovině formální (pozdní podání žádosti ze strany Doc. Beneše). Právě důvody lze pravděpodobně hledat jinde – totiž v mém kritickém vystupování vůči osobě děkana Doc. Koláře. Na jaře roku 2001 jsem společně sdalšími kolegy vystoupila skritikou děkanova počínání ve věci zrušeného semináře o politickém extremismu, vedeného Dr. Zdeňkem Zbořilem. Kromě toho jsem na webové stránce www.clavmon.cz zveřejnila text *Problémy historické vědy na FF UK (několik podnětů k diskusi)*, jímž se někteří členové současného vedení fakulty cítili osobně dotčeni. Toto své tvrzení opírám o svědectví externího vyučujícího Ústavu českých dějin PhDr. Ivana Šedivého, CSc. a ředitele Ústavu českých dějin Doc. Zdeňka Beneše. První ze jmenovaných se dne 8. listopadu a 29. listopadu 2001 na jednáních Akademického

senátu FF UK vyjádřil vtom smyslu, že děkan mu vosobním rozhovoru konaném dne 22. října sdělil, že prodloužení mé smlouvy odmítá, neboť jsem o něm „*lživě informovala vmédiích*“ (viz příloha 3, s. 7, odst. xi). Vtomtéž smyslu se vyslovil i Doc. Beneš, a to jak na mimořádné schůzi ústavu dne 1. listopadu 2001, tak na zasedání senátu dne 29. listopadu 2001 (viz příloha 3, s. 7, odst. xiii). Děkan sice tato tvrzení odmítl, avšak dojem, že jeho postup byl od začátku „*cílený*“ vyslovila i zástupkyně ředitele Ústavu českých dějin FF UK Doc. Bobková ve svém Otevřeném dopise děkanovi ze dne 28. listopadu 2001, zveřejněném na webových stránkách Akademického senátu FF UK (viz příloha 8, s. 1).

Dvěma dopisy se 31. října 2001 a 24. listopadu 2001 na děkana obrátil i Prof. PhDr. Jaroslav Pánek, DrSc. (viz www.senat.ff.cuni.cz/diskuze/historie; tamtéž i odpověď děkana ze dne 19. listopadu 2001), jenž poukázal na vážnost „*situace, kdy jezastávání odlišných názorů interpretováno vedením fakulty jako projev nelojality*“. Svoje stanovisko kcelému případu zveřejnil na týchž webových stránkách i Prof. PhDr. Miroslav Hroch, DrSc., jenž uvedl, že vmém případě „*panuje (a to i v řadách studentů) odůvodněné podezření z osobní podujatosti*“ . Ve stejném duchu se vyslovil i PhDr. Vladimír Urbánek, který ve svém dopise děkanovi ze dne 2. listopadu 2001 zmínil možnost, “ *že neprodloužení smlouvy je trest za článek Marie Koldinské, v němž kritizovala Váš postup během tzv. kauzy Zbořil*“ . Vtomtéž smyslu se vyjádřili i další historici a historičky, kteří své názory prezentovali rovněž na uvedených webových stránkách. Nesouhlas sděkanovým jednáním současně vyslovily i téměř dvě stovky signatářů petice, již na mou podporu zorganizovali moji kolegové.

I když budu svůj případ hodnotit jen vkontextu oficiálních stanovisek Doc. Koláře, vyplyne znich, že na FF UK nepanují stejné podmínky pro všechny zdejší pracovníky, a že pravidla stanovená děkanem jsou uplatňována selektivně. Je to zřejmé jak zformulace jaho „Sdělení kotázce prodlužování pracovních

smluv“, které – např. dle mínění doc. Bobkové – „*nutně musí vyvolávat dojem, že má vytvořit prostor pro diferencovaný (nechci-li říci přímo svévolný) postup v jednotlivých případech*“ (viz příloha 8, s. 1). Je ostatně třeba zdůraznit, že jiným asistentům, kteří rovněž neodevzdali disertaci, pracovní smlouvy prodlouženy byly.

Východiskem z mé situace by samozřejmě byla účast ve výběrovém řízení, kterou děkan opakovaně doporučoval jak ve svých stanoviscích pronášených na půdě FF UK, tak ve svých vyjádřeních pro tisk. Výběrové řízení na místo, které se uvolnilo mým nedobrovolným odchodem, už bylo vypsáno – jako minimální požadavek zde byl ovšem uveden titul PhD. (viz příloha 9). Jelikož vsoučasné době teprve čekám na obhajobu disertace, tento titul samozřejmě nemám a do výběrového řízení jsem se tedy přihlásit nemohla. Splňuji ovšem podmínky, které byly třeba kprolongaci smlouvy (odevzdání, nikoli obhájení disertace). Zavedeného je zřejmé, že se podmínky pro působení na FF UK účelově zpříšňují, aby na fakultě nemohli působit lidé, kteří jsou současnému vedení nepohodlní. Svědčí o tom nejen můj případ, ale rovněž kauza výběrových řízení, do nichž se v roce 2000 přihlásili Mgr. Alice Velková a Mgr. Luboš Velek. Za doklad opětovné diskriminace mé osoby a za výraz selektivního stanovování pravidel pro účast ve výběrových řízeních pokládám skutečnost, že téměř současně svypsáním výběrového řízení na místo uvolněné mým odchodem bylo vypsáno výběrové řízení na Ústav slavistických a východoevropských studií FF UK. I zde se – stejně jako v případě výběrového řízení na uprázdněné místo na Ústavu českých dějin – jednalo o výběrové řízení na místo odborného asistenta, docenta nebo profesora. Zde ovšem titul PhD. jako minimální podmínka účasti vkonkurzu zmíněn nebyl; jediným požadavkem bylo pouze „*VŠ vzdělání voboru*“ (viz příloha 10). Dle vyjádření děkana může uchazečka přijatá na základě tohoto výběrového řízení, jež má vsoučasnosti stejně jako já pouze titul Mgr., nastoupit na FF UK „*až po předložení dokumentu o úspěšném uzavření doktorského studia*“ (viz příloha 11). Tato skutečnost však na podstatě

problému nic nemění. Vzhledem kvýše zmíněným rozdílům ve formulaci obou oznámení jsem se já sama na rozdíl od zmíněné uchazečky nemohla do výběrového řízení ani přihlásit, natož pak předpokládat, že mi v případě úspěchu u výběrového řízení bude příslušné místo „rezervováno“ až do doby, kdy dokončím doktorandské studium. Mé znevýhodnění je o to patrnější, že titul PhD. nebyl vyžadován ani v jiných případech. Děkan FF UK svým rozhodnutím ze dne 28. ledna 2002 přijal na místo asistenta na Psychologickém ústavu uchazeče stitulem Mgr.; v případě uchazečky o místo na Ústavu českého jazyka a teorie komunikace pak titul Mgr. postačoval dokonce k přijetí na pozici odborného asistenta (oba případy viz příloha 12).

Pokusím-li se nyní o závěrečné shrnutí svého případu, musím dodat, že pochybení děkana FF UK spatřuji především vtěchto bodech:

1) Nesoulad mezi *Studijním a zkušebním řádem FF UK* a děkanovým „Sdělením kotázce prodlužování pracovních smluv ze dne 13. června 2001“. V důsledku děkanovy snahy o striktní dodržení jeho „Sdělení“ bych byla buď zkrácena na svých právech plynoucích z ustanovení *Studijního a zkušebního řádu FF UK* (a musela bych odevzdat disertaci o rok a půl dříve, než bylo mou povinností), anebo bych se musela smířit s ukončením pracovního poměru na FF UK uprostřed semestru a hledat si jiné uplatnění – a to vsituaci, kdy mám již splněny všechny povinnosti postgraduálního studia včetně závěrečné státní doktorské zkoušky, a kdy získání titulu PhD. je otázkou několika měsíců.

2) Ignorování stanoviska ředitele Ústavu českých dějin FF UK . I když Doc. Beneš opakovaně – dokonce třikrát – jasně vyjádřil svůj zájem na prolongaci mé pracovní smlouvy a zdůraznil i mou potřebnost pro zajištění výuky, nevzal děkan FF UK jeho názory při svém konečném rozhodnutí vůbec v potaz. Ve stejném smyslu jako Doc. Beneš se vyslovila i jeho zástupkyně Doc. Bobková i Prof. Maur, vedoucí Semináře českých raně novověkých dějin, v jehož rámci jsem působila, a následně i sedm dalších členů Ústavu českých dějin. Zatímco ve svých oficiálních

vystoupeních děkan FF UK zdůrazňuje pravomoci ředitelů základních součástí FF UK, a to zejména v rovině ekonomické, v rovině personální tuto pravomoc řediteli Ústavu českých dějin bezprecedentním způsobem upřel.

3) Nerovná pravidla u výběrových řízení konaných na různé základní součásti téže fakulty. Ve výše zmíněných případech výběrových řízení na Ústav slavistických a východoevropských studií, na Ústav českého jazyka a teorie komunikace a na Psychologický ústav postačovalo uchazečům jako odpovídající předpoklad pouze vysokoškolské vzdělání, avšak v případě výběrového řízení na Ústav českých dějin už byl minimální podmínkou titul PhD. Takto stanovená podmínka je ovšem v rozporu jak s *Katalogem prací pro akademické pracovníky*, tak s *Kvalifikačními předpoklady akademických a vědeckých pracovníků UK*. Jsem si vědoma skutečnosti, že požadavky zakotvené v uvedených materiálech může děkan příslušné fakulty na základě vlastního rozhodnutí zpřísnit – avšak skutečnost, že v případě jednoho ústavu ke zpřísnění podmínek došlo a v případě tří dalších ústavů téže fakulty nikoli, vypovídá přinejmenším o selektivním přístupu k jednotlivým uchazečům.

I když se jednáním děkana FF UK cítím poškozena, můj zájem o brzký návrat na tuto fakultu navzdory událostem posledních měsíců trvá. Domnívám se, že své předpoklady k pedagogické i vědecké práci jsem prokázala nejen řádným plněním povinností asistentky Ústavu českých dějin FF UK a studentky postgraduálního studia, ale i svými publikačními výsledky, jež dokládám přiloženou bibliografií (viz příloha 13).

Vaše Magnificence, věřím, že budete iniciovat prošetření mé stížnosti, a že z něho vyvodíte i případné důsledky. Děkuji Vám za pochopení i za čas, o který jsem Vás svou kauzou připravila.

S pozdravem

Mgr. Marie Koldinská

Mazurská 520

181 00 Praha 8 – Troja

Přílohy: dle textu